

Jongeren helpen kiezen

Ilse Van Halst

Ze rolden er halsoverkop in. Inmiddels beseffen ze dat ze het vereiste engagement aanvankelijk onderschatten, maar geen haar op hun hoofd dat er voorsnog aan denkt het op te geven. Zelf nog piep, zetten Lien Mahieu en Marlies Caeyers zich in hun schaarse vrije tijd met hart en ziel in om andere jongeren te helpen op het spoor te komen van hun talenten, van hun gevoelens, van zichzelf.

HOEWEL ze allebei in Leuven studeren, liepen Lien en Marlies elkaar toevallig tegen het lijf tijdens een vormingssessie voor jongerenbegeleiders bij Encounter Vlaanderen. „Het moet zowat twee jaar geleden zijn”, herinnert Lien zich. „Mijn ouders, al jaar en dag lid van Encounter, spoorden me aan eens deel te nemen aan een jongerenweekend.”

De weekends onder het motto *Kies dan zelf* werden eind jaren 1980 in het leven geroepen. In onze almaar scherper geseculariseerde samenleving besloot Encounter Vlaanderen scherp te stellen op de persoon zelf. Wie ben ik? Hoe ga ik om met anderen? Is de gelovige inbreng tijdens de ontmoetingsweekends niet langer overheersend, ze vormt nog steeds een wezenlijk onderdeel.

Het jongerenweekend beviel beide prille twintigers. Hun enthousiasme was de organisatoren niet ontgaan en al snel kregen beide meisjes de vraag of ze zelf geen jongeren wilden begeleiden. Voor deze weekends doet Encounter Vlaanderen steevast een beroep op een gehuwd stel en een priester die de thematische toelichting verzorgen, maar ook op twee jonge begeleiders, omdat deze dicht bij de leefwereld van de jonge deelnemers staan.

Vragen

Marlies en Lien zagen het wel zitten en volgden de bijbehorende vorming. Lien: „We kregen allerlei vragen voorgeschiedeld over onderwerpen die tijdens zo'n jongerenweekend aan bod komen: communicatie, lichaam, gevoelens, talenten, een keuze maken... We leerden daarop antwoorden te formuleren, onze eigen gevoelens onder woorden te brengen, trefende voorbeelden uit ons eigen leven aan te halen.” Marlies valt haar bij: „Tegelijk leerden we gerichte vragen te stellen. Da's een beproefde techniek om iemand uit z'n schelp te lokken, hem te dwingen na te denken over zichzelf.” Ze verduidelijkt: „De bedoeling is immers jezelf beter te leren kennen. Te ontdekken welke talenten je hebt. Met welk probleem precies je nu al zolang worstelt. Hoe je een situatie best kunt aanpakken.”

Hoewel Lien en Marlies reeds de eerste keer beslagen ten ijs kwamen, was het toch wel wen-

nen. „Voor de eerste avond is het lastig”, weet Marlies. „Daar sta je dan. Voor een groepje wildvreemde jongeren die je aanstaren. En dan moet je zomaar over jezelf vertellen. Soms denk ik: 'Goh, Marlies, waar ben je aan begonnen?' Maar eens begonnen, vlot het snel.”

Ook voor de jongeren is het niet altijd vanzelfsprekend om te praten over hun gevoelens, onderzocht Lien. „Belangrijk is dat ze merken dat je echt bent, dat ook jij worstelt met jezelf. Je kwetsbaar durven opstellen haalt anderen over de streep.”

Het resultaat van zo'n weekend is moeilijk meetbaar; beseffen beide meisjes. „Aan het eind maken de jongeren een keuze”, legt Lien uit. „Ze spreken met zichzelf heel concreet af hoe ze deze of gene kwestie zullen aanpakken, maar ze hoeven daarvan aan niemand verantwoording af te leggen. Het is vooral een afspraak met zich-

zelf. Wel zien we dat de deelnemers steevast opgelucht en voldaan huiswaarts keren.”

Avontuur

Dit jaar trokken Lien en Marlies op vraag van Encounter Hongarije naar Boedapest om er een jongerenweekend te begeleiden. Een gewaagde onderneming. „We wilden de Hongaarse jongeren de kans geven deel te nemen aan een weekend zoals wij het hier beleven en zo de nodige ervaring op te doen om nadien zelf weekends te organiseren.” Lien en Marlies sprongen meteen op de boot. „Het bracht wel heel wat extra werk mee, want alle teksten dienden uitgeschreven en vertaald naar het Engels.”

In februari ging het dan met een priester en een gehuwd stel richting Boedapest. „We werden heel gastvrij ontvangen”, genieten ze

nog na. „We merkten al snel dat deze jongeren echt nood hadden aan zo'n weekend. Velen worstelen echt met zichzelf.” Alleen liep de communicatie moeilijker dan verwacht. Engels bleek niet bepaald de voertaal en er moest zelfs een tolk komen opdraven. Toch blijft het Lien en Marlies bij als een ongelooflijke ervaring. „Alles moest met handen en voeten uitgelegd, en toch was er echt contact met deze jongeren. Over alle culturele en taalverschillen heen, stelden we vast dat ook zij gewoon jong zijn en dus kampen met dezelfde angsten, problemen en vragen.”

Nog steeds begeleiden Lien en Marlies *Kies-dan-zelfweekends* in Vlaanderen. Ze begonnen eraan zonder veel boe of bah en putten er nog altijd veel plezier uit. Toch komt er wat vaak meer werk bij kijken dan verwacht. „Zeker als je het goed wil doen”, lacht Marlies. „Je bereidt voor, je vergadert, je

volgt vorming. Ook moet ook voortdurend je teksten aanpassen, gewoon omdat je zelf evolueert en je voorbeelden authentiek moeten blijven.”

Intussen wachten de studies. „De combinatie kan best stresserend zijn. Zeker als je tegen een bepaalde datum teksten moet klaarstomen. Zomaar een getuigenis over mijn gevoelens uit de mouw schudden, kan ik niet. Dat vraagt tijd.” Een weekend komt ook niet steevast gelegen. „Soms had je iets anders gepland en moet je die afspraak dan afzeggen. En toch is dat geen opoffering”, weet Lien, „want tijdens zo'n jongerenweekend krijg je heel veel terug.”

Encounter Vlaanderen organiseert in het najaar jongerenweekends van 12 tot 14 oktober en van 23 tot 25 november. Meer weten? Encounter Vlaanderen, Azalealaan 27, 1030 Brussel, telefoon 02/242.52.00, website www.kiesdanzelf.be.

Lien en Marlies trokken in februari naar Hongarije om er een jongerenweekend te laten proeven van een 'Kies-dan-zelfweekend'. © Lien Mahieu